

POSUDEK VEDOUcíHO DIPLOMNíHO PROJEKTU MARIE ČÁSLAVSKÉ

Marie Čáslavská k nám do atelieru přišla z Liberce. Pracovala s námi na projektu Klárov a dlouho jsme si na sebe a způsob uvažování zvykali. Místo ani program (centrála ÚSTR) jí evidentně nesešlo.. Proto nás vlastně překvapilo, když se k nám přihlásila znovu k diplomnímu semináři, navíc s rekonstrukcí středověkého kláštera.

Pro diplom si Marie nachází krásné a reálné zadání ve městě, ke kterému má vztah, vděčnou úlohu obnovy bývalého kapucínského kláštera v centru Znojma. Nakonec se ale ukazuje, že najít a jasně specifikovat zadání, stavební program, vizi rozvoje je se současným uživatelem velmi těžké. Proto se Marie pouští do vlastního průzkumu potřeb místa a částečně si program sama specifikuje a následně naplňuje. Bezkonfliktní provozní dělení mezi několik subjektů je možná nejsložitější úlohou zvoleného zadání, v realitě třicetitisícového města a kláštera bez jasné budoucnosti je však toto rozhodnutí správné, adekvátní, realistické v možnosti funkčního využití. A tak začíná cesta hledání vhodných, nevhodných, možných či naopak zapovězených vazeb.

Zvolený program/náplň nás přesvědčuje, že funkční zónování a jeho prolínání navenek do města je funkční, kontextuální, pro okolní prostředí přínosné. Vnitřní dvory, jejich charakter a atmosféry silným momentem projektu (kontemplační, soukromé, komunitní - polosoukromé, veřejné) mají dobrý vztah s provozem návrhu a prostorovostí areálu. Dvory a zahrady, postupné vrstvení směrem k zahradě na horním, a sadu na dolním parkánu jsou pro nás nejsilnějším momentem projektu, vlastně na nich stojí.

V místě původního dvorku, na hraně hradební zdi vzniká novotvar sálu, jediný z vnějšku viditelný nový prvek, ideově silný avšak z architektonického pohledu možná nejslabší článek celého návrhu. Prvek jakoby nejistý si sám sebou, ať již v nejasně definovaném umístění, či nejistý si svými dispozicemi, nejvíce však svojí nerozhodností, zda se tvářit jako součást historického kontextu či přiznat svoji dobu vzniku. Nakonec tak vzniká až postmoderní melange, která nedokáže držet krok s původním klášteřem.

Architektonický slovník a detailování autorky respektujeme, postrádáme však hierarchii zásahů. Tak jak mají prostorovou hierarchii zahrady a jak je naznačena v komunitní části, v klášterní části, části školky a části ubytování ji postrádáme. Půdorysy jsou vyplněny funkcemi, naznačenými v přehledných schématech, ale není dostatečně čitelný prostor, chybí pevnější charakter jednotlivých prostředí. Určitě tam je, ale z graficky trochu nepřehledných plánů, zobrazujících zároveň bourání a nové konstrukce, není jasně čitelný.

Projekt konverze kláštera je zpracován ve velkém rozsahu, je natolik reálný, že by mohl sloužit římskokatolickému úřadu a městu jako zadání pro další projektové fáze. Znojmu bych přál takové zacházení se stavební historií, které předvedla Marie Čáslavská ve svém diplomním projektu. Doporučuji projekt komisi k obhajobě a hodnotím jej stupněm **B – velmi dobrý**.

V Praze 28.6.2020

Tomáš Novotný
